837/10

Den 15. februar 2010 blev i sag nr. 76.167:

xxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i TrygVesta Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at anerkende et anmeldt ulykkestilfælde som dækningsberettigende.

Selskabet henviser til, at klagerens eventuelle krav var forældet ved anmeldelsen til selskabet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 28/3 2003 faldt ned ad en trappe i forbindelse med sit arbejde og pådrog sig smerter i ryggen og benene. Arbejdsskadestyrelsen behandlede herefter sagen og anførte i afgørelse af 8/11 2005:

"Vi har i dag truffet afgørelse om varigt mén i Deres sag.

Afgørelse
Vi vurderer, at Deres mén som følge af skaden er 5 procent. (Lov om sikring mod følger af arbejdsskade, § 33)
…
Sagens oplysninger
Det fremgår af den speciallægeerklæring, at De har gener efter arbejdsskaden i form af konstante smerter over lænden og i nedre del af brysthvirvelsøjlen. De føler Dem øm og stiv, hvorfor De hyppigt må skifte arbejdsstillinger.

Objektivt findes ingen tegn til læsion eller påvirkning af de perifere nerver, nerverødder eller rygmarv. Der er normal bevægelighed i alle retninger. De angiver udtalt ømhed ved palpation over glutealregionen på venstre side og svarende til de lange rygstrækkere lumbalt. Finger/gulv afstand: 5 cm.

I øvrigt findes normale forhold.

Varigt mén
Der udbetales en godtgørelse for varigt mén for de gener, som arbejdsskaden har givet i hverdagen. Méngraden fastsættes uafhængigt af, hvordan skaden har påvirket den tilskadekomnes arbejdssituation."

Klageren anmeldte den 30/3 2009 til selskabet, at hun havde fået varigt mén efter sin faldulykke. Som svar anførte selskabet i skrivelse af 2/4 2009 til klageren:

"Vi må desværre afvise kravet som værende forældet. Ifølge Forsikringsaftalelovens §29 om forældelse, skal en skade anmeldes til forsikringsselskabet inden 2 år efter udgangen af det kalenderår, hvori kravet var forfaldent, og hvori forsikrede fik kendskab til sit krav.

Kravet er forfaldent, når tilstanden efter skaden må anses for at være stationær.

Efter de oplysninger vi har modtaget i sagen, har vi vurderet, at tilstanden efter ulykken har været stationær siden 2005.

Stationærtidspunktet er det tidspunkt, hvor det efter en lægelig bedømmelse må antages, at yderligere bedring ikke længere kan forventes. Der tages ikke hensyn til, om der senere sker en forværring af helbredstilstanden.

Ved flere behandlingsforløb indtræder stationærtidspunktet, når det første behandlingsforløb er afsluttet.

Vi har desuden vurderet, at du har haft kendskab til kravet den 28. marts 2003.

Årsagen til dette er, at det er der du falder ned af trappen og får rygsmerter med det samme.

Ulykkestilfældet skulle derfor være anmeldt til ulykkesforsikringen inden den.

Vi foretager os ikke yderligere i sagen, som vi har afsluttet."

Klageren anførte i skrivelse af 3/4 2009 til selskabet:

"Siden arbejdsulykken i 2003 er min situation kun blevet værre. Jeg har i perioden fra 2003 til dato været henvist til diverse speciallæger og blevet MR-scannet på … Hospital i 2007 og på … i 2009.

I 2005 blev jeg undersøgt på … Hospital, hvor det også fremgår at jeg har konstante smerter i ryg og venstre ben.

I den mellemliggende periode har jeg ligeledes været henvist til flere fysioterapeuter, kiropraktor og rygtræning.

Den 16. April 2009 skal jeg opereres på … Hospital for en prolaps samt en stivgørende operation af ryggen.

Jeg har således i hele forløbet været i behandling med henblik på en bedring af min situation og jeg mener derfor ikke at stationærtidspunktet er indtruffet endnu.

Jeg kan endvidere oplyse at sagen er genoptaget i Arbejdsskadestyrelsen. Jeg forstår derfor ikke jeres afgørelse og beder jer, om at se på sagen igen."

Klageren har ved skrivelse af 7/5 2009 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at det anmeldte ulykkestilfælde er dækningsberettigende. Hun har til støtte herfor anført:

"Erstatning i henhold til den af Arbejdsskadestyrelsen fastsatte méngrad på 5 %.
Jeg har siden ulykken været i løbende behandling med henblik på en bedring af min situation. Jeg har fulgt alle de råd jeg har fået fra diverse speciellæger. I hele forløbet har jeg fået smertestillende medicin fra egen læge samt diverse speciallæger.
Jeg har nu fået en operation som forhåbentlig fremover kan bedre min situation og jeg mener ikke at min tilstand på noget tidspunkt i forløbet har været stationær."

Selskabet har ved skrivelse af 29/5 2009 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"**Vores vurdering**
På baggrund af klagen til nævnet har vi gennemgået sagen på ny.

Kravet om erstatning i henhold til forsikringen, er efter den 2-årige forældelsesregel forfaldent på det tidspunkt, hvor det må formodes, at forsikrede har indset, at skaden har medført varigt men, og at generne har en varig karakter.

For at den 2-årige forældelsesregel kan anvendes skal forsikrede således have kundskab om kravet, og om at det er forfaldent. Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 er krav på erstatning forældet 2 år efter udløbet af det kalenderår, hvori vores kunde fik kundskab om kravet og om, at det var forfaldet.

Vores kunde havde ved modtagelsen af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 8. november 2005, hvor méngraden blev fast til 5 %, kundskab om, at hun havde et krav på erstatning som følge af ulykkestilfældet. Derfor skulle kravet have været anmeldt til os senest den 31. december 2007.

Omkring den 2-årige forældelsesregel henvises til ankenævnskendelser nr. 57.485, 59.421, 66.358. 68.832 og 68.887.

Da ulykkestilfældet først bliver anmeldt af kunden den 31. marts 2009, er kravet således forældet i henhold til den 2-årige forældelsesregel i Forsikringsaftalelovens § 29, idet alle betingelserne herfor er opfyldt.

Den modtagne klage giver os ikke anledning til at ændre vores afgørelse, da det fortsat er vores opfattelse, at krav om erstatning for følger af ulykkestilfældet den 28. marts 2003, er forældet ved udgangen af 2007 i henhold til den 2-årige forældelsesregel i Forsikringsaftalelovens § 29, da vores kunde ved modtagelsen af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 8. november 2005 havde kundskab om, at hun havde et krav på erstatning."

Nævnet udtaler:
I følge forsikringsaftalelovens dagældende § 29 forældes krav grundet i forsikringsaftalen to år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket forsikringstageren har fået kundskab om sit krav og om, at det er forfaldet. Herefter og henset til, at Arbejdsskadestyrelsen fastsatte klagerens varige mén til 5% i 2005, finder nævnet, at klagerens eventuelle krav efter faldulykken den 28/3 2003 var forældet ved udgangen af 2007.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen